

[Albrechtsen]

Så siger hr. Estrup, at han gerne vil have en undersøgelse af, om tiden er ved at løbe fra os. Det er faktisk en ret utrolig udtalelse, hr. Estrup. På et tidspunkt, hvor vi for længst har konstateret, at tiden er løbet fra os, vil hr. Estrup have en undersøgelse af, om tiden er ved at løbe fra os. Jeg synes ærlig talt, hr. Estrup skulle tage sig sammen og så give et tilsagn om, at der nu vil ske den nødvendige forhøjelse af kvoterne, eller tilsagn om et andet effektivt forslag, som hr. Estrup muligvis har gjort sig forestillinger om.

Jeg vil også godt spørge hr. Estrup, om det ikke også foruroliger ham, at dette problem ikke udtrykkeligt er nævnt i den socialdemokratiske dagsorden.

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne tilslutte mig det, hr. Estrup sagde om antallet af forespørgsler. Jeg var meget taknemlig for det løfte, som hr. Pelle Voigt gav os om, at ikke enhver nyudkommen bog vil give anledning til en forespørgselsdebat.

Jeg var lidt foruroliget over, at boligministeren udtrykker sig på den måde, at rapporten ikke giver ham anledning til, at der skal foretages noget. Det er egentlig en overraskende konklusion, for jeg synes nok, at hvis man læser rapporten, kan man i hvert fald ikke være i tvivl om, at der bør gøres noget i de kommende 15 år, indtil vi kommer til udgangen af dette århundrede. Det er sådan set meningen med rapporten. Det kan godt være, at der ikke skal bygges flere boliger, end der bliver bygget i øjeblikket eller der blev bygget sidste år, men rapporten lægger da i hvert fald meget klart op til, at der skal bygges med en anden fordeling af boligerne. Den påpeger meget stærkt, synes jeg, at det, der er behov for, netop er, skal vi sige mellemstore udprægede udlejningsboliger på grund af den udvikling, der vil være i befolkningens sammensætning. Jeg synes nok, at det er noget overraskende, at rapporten slet ikke giver anledning til, at man vil foretage sig noget med hensyn til vægtningen af de enkelte boligtyper.

Jeg tror, boligministeren får meget svært ved at opretholde et byggeniveau på 27.000 boliger om året, hvis ikke boligministeren også prøver at tilpasse boligtyperne efter det

behov, som vil udvikle sig i de kommende år.

Jeg synes også, boligministerens oplysninger vedrørende det almennyttige byggeri lidt havde karakter af talmagi. Jeg tror ikke, det kan bestrides, at boligministeren har nedsat kvoten for det almennyttige byggeri siden 1982, hvor den var på 12.000 boliger om året. Jeg tror heller ikke, at boligministeren vil slippe heldigt fra at forsøge at bestride, at hvis ikke der havde været en opposition i Folketinget, der havde forhindret det, havde niveauet for det almennyttige byggeri været endnu lavere. Det er fremgået af flere lovforslag, som boligministeren har fremsat, at niveauet efter hans mening i år burde ligge ikke på 9.000, men på 7.000 boliger. Det er kun takket være en opposition, at niveauet ligger på de 9.000 boliger. Det kan vist ikke bestrides.

Med hensyn til flygtningene er jeg meget enig i det, hr. Pelle Voigt og hr. Albrechtsen har sagt. Jeg vil også godt foreslå hr. Estrup, at vi ikke giver boligministeren den gode idé at forsøge at lave en redegørelse i de kommende måneder om situationen vedrørende flygtningene. Jeg er helt sikker på, at det ville blive brugt som et påskud til yderligere at udskyde et initiativ. Jeg mener, det er meget presserende, at vi nu får sat de ting på plads, og jeg tror ikke på boligministerens vilje til at medvirke til det.

Så vil jeg sige til boligministerens svar til mig om ældreboligerne og deres antal, at det i hvert fald er en ny oplysning, at det, boligministeren eventuelt vil regulere ud fra, er en mere samlet aktivitet i bygge- og anlægssektoren. Det er bestemt ikke det, der står i boligministerens eget forslag til en ældreboligreform. Der står jo præcis, og jeg citerer fra bemærkningerne:

»Såfremt kommunernes årlige indberetninger vedrørende planlagte ældreboliger i det kommende år overstiger 1.500 boliger, kan boligministeren således beslutte at regulere omfanget af igangsættelserne af nyt ældrebyggeri.«

Det er helt klart her kædet sammen med, at det er aktiviteten på ældreboligbyggeriområdet, der kan bestemme, at boligministeren administrativt kan beslutte en kvote for ældreboligerne på, lad os f.eks. sige 1.500. Som det står formuleret her, er der ikke noget i vejen for, at boligministeren kunne beslutte